

CELEBERRIMO ERVDI-
TORVM HOMINVM APVD CANTA-
BRIGIENSES COLLEGIO SANCTISSIMAE TRINITATI
DEDICATO, EDOVARDVS GODSALFVS ANGLVS

eiufdem Collegij Socius
S. D. P.

*H*æc est humane improbitatis, peruersitatisque ratio, ut nihil sit sius
reçens inuentum, siue ex aliorum scriptis decerptum (licet ad diui-
nam gloriam Reipublicæque vtilitatem valeat plurimum) quin idem
in maleuolorum hominum reprehensionem incurrat. Hinc factum est,
ut optimus & prudentissimus quisque Christianæ Reipublicæ studio-
sus patronum sibi deligat, cuius vel ingenio, vel potentia, vel utroque
munitus, calumniatorum iniurijs obistere queat. Mihi verò (viri or-
natissimi) non aliud faciendum videtur in dedicatione historię Ec-
clesiasticæ: quæ ab Eusebio, reliquisque Græco sermone contexta, à
doctissimo, disertissimoque viro Ioanne Christophorsono Anglo Ci-
cestrensi episcopo complurium manu descriptorum, nec non vndique
conquisitorum exemplarium collatione emendata maxime, nec minus fideliter in Latinum conuersa tan-
dem aliquando in publicum prodit, & patre mortuo patronum indiget. Quapropter vestram propugna-
tionem ac defensionem sui deposcit: ne utiquam diffidens, tantam, tamque præclaram literatorum ho-
minum societatem, instar magni & quolibet armorum genere instructi munitique exercitus omnium
omnino aduersariorum vim facillime posse repellere. Theophrastus moriens accusasse naturam dici-
tur quòd ceruis & cornicibus vitam diuturnam, quorum id nihil interesset: hominibus, quorum maxi-
mè interfuisset, tam exiguam vitam dedisset. At qui certè Reuerendissimi eloquentissimi que antistitis
nostri præmaturam mortem dolentius deplorare liberet, si id omnino liceret. Cuius si ætas fuisset lon-
ginquior, & abundasset ocio, non modò hæc accuratiùs exquisitiùs que limata, sed & alia antiquissima
Græcorum monumenta detestabili hæreticorum perfidia corrupta, ab eodem correctæ, emendatæ, &
perpolitæ prodijissent. Sed æquo animo ferendum est, quicquid diuina voluntate accidit. Atque est
nobis gaudendum, hunc Reipublicæ Christianæ fuisse datum diuinitus: illi gratulandum, vita breui
traducta, cursum gloriæ superesse sempiternum. Vos autem, qui vixim propter summam & scientiæ &
virtutis opinionem adamastis, mortui charissima pignora libenter complectimini. Hæc vobis donan-
tur munera, non plebeij alicuius philosophi, aut obscuri hominis, sed illius quidem, cuius lumen ingenij,
animique ornamenta non modò familiaritatem cum doctissimis Christiani orbis hominibus attulerunt,
sed eosdem etiam in magnam sui admirationem traduxerunt. Ne multis: hoc nomine in gratia fuit apud
sorensissimam Reginam (felicis recordationis) Mariam. Cuius beneficio primùm amplissimo collegio
nostro præfectus, deinde cathedrali Christi apud Nordouicensis ecclesiæ Decanus designatus: tum deni-
que Cicestrensis dioceseos episcopus creatus est. Quàm velim hoc loco vitam illius totam pro dignitate
explicare! Sed omnino explicatione supersedendum, quòd in re vobis notissima & minime necessaria,
multam operam frustra consumerem. Vt alia omittam, hoc vnum declarat, quàm magno ingenio fuerit.
Etenim simul ut musicis floruisse adolescens, Academia Cantabrigiensis alumnus, Ioannis Redma-
ni doctoris Theologiæ, viri & doctrina & pietate præcellentis discipulus, Latini pariter & Græci ser-
monis sexennio literatè peritus euasit. Aliquot post annos ocium ac tranquillitatem vitæ Religionis
ergò secutus, exterarum regiones peragravit. Vbi quinque annorum curriculo collegij benignitate susten-
tatus, quatuor Philonis libellos eidem consecrauit, totidem verò nondum in lucem editos conuertit:
hanc itidem nostram Eusebij ac cæterorum deinceps historiam Latine loquentem fecit, atque maiorem
vigiliarum munus in vestro nomine apparere voluit. Ne sit igitur vobis molestum, munus vltro obla-
tum beneuolis animis accipere: munus, inquam, quod & vobis singulis vtilitati, & cuncto collegio hono-
ri, & summo etiam vniuersæ Reipublicæ Christianæ emolumento esse possit. Vos autem (mibi credite)
vestri patrocini non pœnitebit, Hobitis (viri ornatissimi) opus coagmentatum, quod rerum quin-
gentos amplius annos in ecclesia gestarum (videlicet iam inde à nato Seruatore ad Mauritium vs-
que Tiberium Imperatorem Romanum) narrationem mira varietate exornatam continet. In qua
tanquam in speculo primæ & Apostolicæ Ecclesiæ expressam & politam effigiem aspicerem, San-
ctos illos & augustos maiorum nostrorum ritus liceat agnoscere. Id quod exemplorum appositione
fiat illustrius. Tremendum & incruentum Missæ sacrificium à sanctissimis patribus tunc temporis
factitatum est. Quod passim ab innouatoribus (proh dolor) sublatum est. quid dico sublatum? imò
(quod nephas habeo nominare) obtrusa est abominatio desolationis: quam fore vaticinatus est Daniel.
Illa et a-

Cic. Tus. 4.
lib. 3.

De vita C6.
Sant. lib. 4.
cap. 45.